

۱۷ - نام گذاری اولاد¹

و نیز از حضرت بهاء الله در کتاب بدیع است قوله جلّ و علا: یا قوم فاعلموا بانّا اصطفینا ام نقطه الاولى و انّها قد كانت من خيرة النساء لدى العرش مذکورا و حرّم اطلاق هذا الاسم على غيرها كذلك رقم من قلم الاعلی فی لوح القضاء الذی کان فی کنائز عصمته محفوظا و انّها لخیر النساء و بعدها تطلق على ضلع النقطة الّتی ما خرجت عن حصن العصمة و ما مسّتها ایدی الخائنین . . . اليوم خیر النساء ام نقطه اولی است حرام شده اطلاق این اسم بر اماء الله و همچنین اذن داده شده اطلاق این اسم بعدها بر ضلع نقطه که در فارس ساکن اند .

و در لوحی است قوله جلّ و تعالی: هو المبدء و المعید و الیه یصعد نداء العبيد ان یا احبّاء الله من الاعراب ان وهبکم الله من ولد لقبّوه بعبد الهاء و سموه بحسین او بعلی و هذا ما امرکم به ان انتم من العاملين و ان كانت من اناث لقبوها بامه الهاء و سموها بالذکریة لتذکر و امها يوم الذی فیہ یأتیکم ذکر الله الاعظم بسلطان مبین او سموها بالنوریة او ساذجیة او عزیزة كذلك ما قدرناه لکم فی الواح قدس منیر

و در اثری از خادم خطاب به آقا محمد نراقی است قوله: و اینکه در باره اسم ابن مذکور داشتید بآسی نیست ولكن در ظاهر باسم ظاهر ع ب ا س حضرت غصن الله الاعظم روحی و کینونتی لتراب قدومه الفداء نامیده شود .

و در اثری دیگر از خادم قوله: اینکه در باره مولود جدید . . . مرقوم داشته بودید . . . فرمودند اليوم این اسامی لدى العرش محبوب است ضیاء و بدیع و حسین و علی هر کدام را بخواهند موسوم نمایند .

¹ در قرآن کریم است . الذین یحملون العرش و من حوله یسبحون بحمد ربهم و یؤمنون به و یتستغفرون للذین آمنوا ربنا و سعّت کلّ شیئی رحمةً وعلماً فاغفر للذین تابوا و اتبعوا سبیلک و قیّم عذاب الجحیم ربنا و ادخلهم جنّات عدنٍ الّتی وعدّتهم و من صلّح من آبائهم و ازواجهم و ذریّاتهم انک انت العزیز الحکیم . قال الباقر ع اصدق الاسماء ما سئى بالعبودیة (عبد الله عبدالرحمن عبدالرحیم و غيرها) و افضلها اسماء الانبیاء و عن الصادق ع انّ النبی ص قال من ولدله اربعة اولاد و لم یسم احدهم باسی فقد جفائی و عنه ع لیس فی الارض دار فیها اسم محمد الاوهی تقدس کلّ يوم و قال الرضا لا یدخل الفقر بیتاً فیها اسم محمد او احمد او علی او الحسن و الحسین او جعفر او طالب او عبدالله او فاطمة من النساء . و عن الحسین ع فی حدیث طویل لو ولد لی ماء ولد لا حببت ان لا اسمی احداً منهم الا علیاً و قال الصادق ع لا یولد لنا ولداً الا سمیناه محمداً فاذا مضی سبعة ایام فان شئنا غیرنا و الا ترکنا و یکره الجمع بین کنیته بابی القاسم و تسمیة محمداً . (از کتاب شرح اللّمة الدمشقیة)

و از حضرت عبدالبهاء در خطابی است قوله المحمود: تسمیه به اسم مبارک یعنی بهاءالله و اسم حضرت اعلی یعنی باب یا نطفه اولی جایز نیست اما اسم عبدالبهاء گذاشتن جائز است .

و در خطابی دیگر قوله المطلوب: در خصوص نام نهادن اطفال استفسار نموده بودی هر طفل را که وضع اسم خواهید محفلی بیارائید و آیات و مناجات تلاوت کنید و تبتل و تضرع بدرگاه احدیت نمائید و از برای طفل حصول هدایت رجا کنید و تائید و ثبوت و استقامت بخواهید بعد نام بنهید و شربت و شیرین صرف نمائید این تعمید روحانی است .